

Johann Wolfgang von Goethe,
Limoj de l'homaro

tradukita de Alexander Taussig

Se la praega
 Sankta la patro

 El nuboj rulsonaj
 Sendas fulmbenojn
 Super la teron,
 Mi de l'vestaĵo
 Lia la randon
 Kisas timeme,
 Fidon en brusto.

Ĉar kun la dioj
 Sin ne komparu
 Homa estas!
 Se lia verto
 Tušas la stelojn
 Tiam nenie
 Plandoj malcertaj
 Povas sin kroci
 Kaj kun li ludas
 Nubo kaj ventoj.

Se li kun ostoj
 Firmaj, fortikaj
 Staras sur tero
 Daure fondita,
 Li ne kapablas
 Eĉ sin kompari
 Nek kun la kverko
 Nek kun la vito.

Kio distingas
 Diojn de l'homoj?
 Ke antaŭ tiuj
 Migras ondaro,
 Eterna torrent:
 Ondo nin levas,
 Ond' nin englutas,
 Ni alfundiĝas.

Johann Wolfgang von Goethe,
Grenzen der Menschheit

tradukita de Alexander Taussig

Se la praega
 Sankta la patro
 Trankvilamane
 El nuboj rulsonaj
 Sendas fulmbenojn
 Super la teron,
 Mi de l'vestaĵo
 Lia la randon
 Kisas timeme,
 Lin konfidante.

Ĉar kun la dioj
 Sin ne komparu
 Homa estas!
 Tušas la stelojn
 Tiam nenie
 Plandoj malcertaj
 Povas sin kroci
 Kaj kun li ludas
 Nubo kaj ventoj.

Se li kun ostoj
 Firmaj, fortikaj
 Staras sur tero
 Daure fondita,
 Li ne kapablas
 Eĉ sin kompari
 Nek kun la kverko
 Nek kun la vito.

Kio distingas
 Diojn de l'homoj?
 Ke antaŭ tiuj
 Migras ondaro,
 Eterna torrent:
 Nin ondo levas,
 Ĝi nin englutas,
 Ni alfundiĝas.

Wenn der uralte
 Heilige Vater
 Mit gelassener Hand
 Aus rollenden Wolken
 Segnende Blitze
 Über die Erde sät,
 Küsst' ich den letzten
 Saum seines Kleides,
 Kindliche Schauer
 Treu in der Brust.

Denn mit Göttern
 soll sich nicht messen
 Irgendein Mensch!
 Hebt er sich aufwärts
 Und berührt
 Mit dem Scheitel die Sterne,
 Nirgends haften dann
 Die unsichern Sohlen,
 Und mit ihm spielen
 Wolken und Winde.

Steht er mit festen,
 Markigen Knochen
 Auf der wohlgegründeten
 Dauernden Erde;
 Reicht er nicht auf,
 Nur mit der Eiche
 Oder der Rebe
 Sich zu vergleichen.

Was unterscheidet
 Götter von Menschen?
 Dass viele Wellen
 Vor jenen wandeln,
 Ein ewiger Strom:
 Uns hebt die Welle,
 Verschlingt die Welle,
 Und wir versinken.

...

...

...

Rondo malvasta
Vivon limigas
Nian kaj multaj
Generacioj
Daŭre viciĝas
Al ĉeno senfina
De la ekzisto.

Rondo malvasta
Vivon limigas
Nian kaj multaj
Generacioj
Daŭre viciĝas
Al ĉeno senfina
De la ekzisto.

Ein kleiner Ring
Begrenzt unser Leben.
Und viele Geschlechter
Reihen sich dauernd
An ihres Daseins
Unendliche Kette.

*Traduko de la Germana poemo “Grenzen der Menschheit” de JOHANN WOLFGANG VON GOETHE (*1749-08-28 – †1832-03-22) en Esperanton de ALEXANDER TAUSSIG (*1865-08-24).*

Arg-493-961 (2009-08-17 13:25:21)

*Pri la tradukinto Alexander Taussig vidu la vikipedian retejon http://eo.wikipedia.org/wiki/Alexander_Taussig.
Lia traduko troviĝas en www.literaturo.dk, en <http://www.literaturo.dk/limoj.htm>.*

*Traduko de la Germana poemo “Grenzen der Menschheit” de JOHANN WOLFGANG VON GOETHE (*1749-08-28 – †1832-03-22) en Esperanton de ALEXANDER TAUSSIG (*1865-08-24).*

Arg-493-962 (2009-08-17 16:05:33)

Mi, Manfred Retzlaff, ŝanĝis en tiu versio - kompare al al traduko de A. Taussig, la tri-an kaj la lastan linion de la unua strofo.

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas JOHANN WOLFGANG VON GOETHE (*1749-08-28 – †1832-03-22).*

Arg-493-960 (2009-08-17 12:42:26)